

יומא דף כז-כח

זר שסידר את המערכה חייב		דברי רבי אסי בשם ר' יוחנן	
וכי יש לך עבודה שיש אחריה עבודה, ופסולה בזר?		וכי יש לך עבודה שכשירה בלילה ופסולה בזר?	
והרי תרומת הדשן!	והרי אברים ופדרים!	והרי תרומת הדשן!	ולא? והרי אברים ופדרים!
תחלת עבודה דיממא היא דאמר רבי אסי אמר רבי יוחנן: קידש ידיו לתרומת הדשן - למחר אינו צריך לקדש, שכבר קידש מתחלת עבודה.	סוף עבודה דיממא היא	תחלת עבודה דיממא היא דאמר רבי יוחנן: קידש ידיו לתרומת הדשן - למחר אינו צריך לקדש, שכבר קידש מתחלת עבודה.	סוף עבודה דיממא היא
זר שסידר שני גזירי עצים - חייב, הואיל ועבודה תמה היא		זר שסידר שני גזירי עצים - חייב, הואיל ועבודת יום היא	
אלא מעתה תיבעי פייס!		מתקיף לה רבא	
ולא בעיא פייס? והתניא: מי שזכה בתרומת הדשן - יזכה בסידור שני גזירי עצים!		אשתמיטתיה הא דתניא: מי שזכה בתרומת הדשן - זכה בסדור מערכה, ובסדור שני גזירי עצים	
הכי קאמר: יפייסו לה בפני עצמה		הסבר של דברי רבא והחזרת הקושי תירוץ	
כדאמרינן - פירושים שונים להבין 1. מהרש"א - דחיית כל המהלך וחזרה ללשון הראשון של ר' יוחנן 2. רבינו חננאל - כמו בדף כב. (ראה למטה)		קושי על שאלת רבא	
למימרא דעבודה תמה זר חייב עליה מיתה - בעיא פייס, אין זר חייב עליה מיתה - לא בעיא פייס? והרי שחיטה!		למימרא דעבודת יום בעיא פייס, עבודת לילה לא בעיא פייס? והרי אברים ופדרים!	
שאני שחיטה דתחילת עבודה דיממא היא		משום מעשה שהיה סוף עבודה דיממא היא	
למימרא דעבודה תמה בעי פייס, עבודה שיש אחריה עבודה - לא בעי פייס?		למימרא דעבודת יום, ושזר חייב עליה מיתה - בעיא פייס, אין זר חייב עליה מיתה - לא בעיא פייס? והרי שחיטה!	
והרי תרומת הדשן!	והרי אברים ופדרים!	שאני שחיטה, דתחלת עבודה היא	
חיזוק לדברי ר' יוחנן: אף אגן נמי תנינא, אמר להם הממונה: צאו וראו אם הגיע זמן השחיטה. ואילו זמן סידור גזירי עצים לא קתני.		קושי על ר' יוחנן: והא אגן לא תנן הכי; אמר להם הממונה: צאו וראו אם הגיע זמן השחיטה. ואילו זמן שני גזירי עצים - לא קתני!	
דחיית החיזוק: הך דלית לה תקנתא קתני, הך דאית לה תקנתא - לא קתני.		תירוץ: הך דלית לה תקנתא - קתני, הך דאית לה תקנתא - לא קתני.	

יומא דף כב

דתניא: **מי שזכה בתרומת הדשן זכה בסידור מערכה ובשני גזירי עצים!** - אמר רב אשי: שתי תקנות הוו; מעיקרא סבור לא אתו, כיון דחזו דקאתו, ואתו נמי לידי סכנה - תקינו לה פייסא, כיון דתקינו לה פייסא - לא אתו. אמרי: מי יימר דמתרמי לן? הדר תקינו להו: מי שזכה בתרומת הדשן יזכה בסידור מערכה, ובשני גזירי עצים, כי היכי דניתו וניפייסו.